

nes Ejendomme. Det er nok muligt, men det er et Spørgsmaal, hvorvidt denne Op-gave falder ind under disse Kreditforeninger alene. Det skal jeg ikke udtale mig om, lige saa lidt som jeg skal udtale mig om, hvorvidt der kunde være Grund til at gøre Grænserne permanente eller til at ændre dem; det kan vi tale om, naar den Tid kommer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 540 af 4. Oktober 1919 om Afholdelse af Fondsbørs, jfr. Lov Nr. 278 af 30. Juni 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3949.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birch: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om Udskydelse af en Revision, om hvilken der i sin Tid har været indsat en Bestemmelse i Lov Nr. 540 af 1919, idet det i denne Lovs § 16 hedder: Denne Lov bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1925. Denne Bestemmelse er som antydnet indsat af Rigsdagen, og det af to ganske bestemte Aarsager, hvoraf den ene er den, at der ved Loven af 1919 indførtes noget helt nyt. Før den Tid havde de Organer, som gennemførte Fondsbørsordningen, i Virkeligheden været ganske private, idet det offentlige ikke havde nogen nævneværdig Indflydelse derpaa. I Aaret 1816 ophørte man med at lade en Børskommissær følge denne Virksomhed, saaledes at de, der havde Ansvaret efter den Tid gennem de mange Aar, var Fondsbørsdeltagerne selv under et vist Tilsyn af Grosserer-Societetets Komité; men ved den nævnte Lov gik man over til, at Handelsministeriet skulde have nøje Tilsyn med Fondsbørsens Virksomhed og væsentligst udøve dette gennem en Embedsmand,

Børskommissæren. Det andet Forhold, som gav Anledning til Revisionsbestemmelsen, var dette, at der allerede paa det Tidspunkt, da Loven af 1919 blev til, var Tanker fremme om at faa tilrettelagt en Terminsbørs for Aktier og Obligationer.

Hvad det første af de to Forhold, jeg her har talt om, angaar, udtaler den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den „forløbne Periode overvejende har været en for Børsen stille og forretningsløs Tid, saaledes at den ikke i særlig Grad har givet Anledning til at paapege Forhold, som det ved en Revision af Loven kunde være ønskeligt at optage til Behandling“. Saaledes siger Ministeren, og de to Organer, som det ligger nær at høre i denne Forbindelse, nemlig Bestyrelsen for Fondsbørsen og Børskommissæren, udtaler sig om ikke just paa samme Maade, saa dog saaledes, at de giver deres fulde Tilslutning hertil og anviser densamme Vej. Dette selvfølgelig ikke, fordi der ikke er Ønsker fremme. Bestyrelsen for Fondsbørsen antyder, selv om det i og for sig kunde synes overflødigt, allerede i den Skrivelse, der gengives som Bilag I til Lovforslaget, at man har Ønsker. Og det er egentlig ikke saa svært at gætte Ønskerne, for Ønsker, der kommer fra Organisationer, gaar næsten altid i samme Retning; højere Betaling og mindre Udgifter. De ønsker en højere Provision paa Omsætningen af Obligationer — den er, saa vidt jeg husker, i Øjeblikket 1 pro mille —, og de ønsker, at den Udgift til Statens Tilsyn med Fondsbørsen, som nu helt og holdent paahviler Fondsbørsens Deltagere, skal gaa over paa Statskassen. Det er et meget nærliggende Ønske — om det er rigtigt eller galt, skal jeg ikke her komme ind paa, jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig, at den Antydning af en Begrundelse, der findes i den nævnte Skrivelse, i hvilken man anfører, hvad Omsætningen af de her omtalte Papirer har været i en Aarrække, synes at betyde overordentlig lidt i denne Forbindelse. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Skrivelse; det Ting, der til sin Tid sidder, vil faa Lejlighed til at beskæftige sig dermed.

Jeg vender mig til det andet Forhold, som har begrundet Revisionsbestemmelsen i 1919, nemlig Tanken om Indretningen af en Terminsbørs. Her er for saa vidt Ønsket allerede imødekommet, idet der i 1922 er